

Punkt, og jeg vil sige, at ville De give en Lønningsforandring, maa De billigvis forandre det af mig tidligere omtalte Punkt paa Grund af den senere Behandling, og jeg vil sige til, at de kunne ogsaa godt forsvare at sige lidt bedre Vilkaar til af een Grund, den nemlig, at der kræves nu noget mere Kjenndskab til de fornøvede Indretninger baade ved Fyrtaarne saavel i Land som paa Søen end tidligere, og det kunne De godt vederlægge med et lille Beløb. Vi følge jo nemlig ingenstunde just det Princip at sige, at naar vi kunne faae Mænd til de Stillinger for de Lønninger, behøve vi ikke at forhøje Lønningerne. Det gjør Staten ikke, men den siger: Denne Stilling har den og den Vigtighed for Samsundet; der forlanges Mænd af de og de Kvalifikation, og de bør ialtsald omtrent kunne leve som Borgere af den og den Klasse. Saaledes stille vi Sagen, og vi følge ikke det Princip, at, er der Efterfølgelse efter Stillingerne, behøve vi ikke at stille Lønningerne høiere. Derfor kunne De godt, naar De overhovedet ville forhandle Loven — og det har jo Lønningsudvalget villet, — gaa til nogen Forandring, men der vil blive nogen Forandring, naar de vedtage, hvad det ærede Medlem for Ribe har gjort sig til Raadmand for, thi saa faae de Paagjældende — det kan Ingen negte — 10 pCt. til deres Alderdomsforsørgelse istedetfor 5. Er det ikke rigtigt? (B. Holm: Jo!) Det er en virkelig Forandring. At jeg personlig kunde have foreslaaet Dem at følge Ministeren i Slutningslønningen for Fyringenieuren, 5,200 Kr. istedetfor 4,800 Kr., er Noget, som jeg kun ytrer her. De skulle nemlig vide, at han skal have tjent i 20 Aar, inden denne Lønningsforhøielse bliver effektiv, og sætte vi, at en Mand tjener maaste høist 24 Aar — thi han vil altid være noget tilaars, inden han faar en saa betroet Stilling — bliver Forskjellen, naar vi tage Gjennemsnittet, mellem at Slutningslønnen er sat til 5,200 Kr. istedetfor til 4,800 Kr., 100 Kr. aarligt og ikke mere. I Størstedelen af Vedkommendes Virksomhedstid vil nemlig denne Bestemmelse være fuldstændig hvilende, kun for en Fjerdedel af denne Tid vil den være virksom, og derfor bliver det i Gjennemsnit kun 100 Kr. om Aaret. Det er ikke Noget at lade en Lov løbe an paa, og jeg har troet, at dette lille Spørgsmaal i Forbindelse med de andre, de ærede Medlemmer nævned, vilde have tilfredsstillt alle Sider. Naar jeg nu hører det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) udtale sig saaledes, at et lille Mindretal stiller et Ultimatum op for Flertallet, altsaa vender op og ned paa alle konstitutionelle Begreber, skjønner jeg ikke Andet, end at det er de Herrers Ønske, at det skal forblive ved Loven af 1875, og at dette ligeledes er den høitærede Ministers Ønske; men saa siger jeg: Hvorfor ikke lade dem faae deres Ønske opfyldt? Jeg spørger det ærede

Medlem for Ribe — thi det lader til, at jeg bedre kan forstaa ham end den ærede Ordfører (Zauber) —: Vil det ikke i Grunden være foretrukket, naar der er stemt over de Ændringsforslag, der her foreligge, saa at svare paa den hele Forhandling ved at stemme mod hele Loven? Det forekommer mig, at man værger Flertallets og Folkethingets Stilling i saadanne Spørgsmaal ved ikke at lade det gaa paa Kvantsvis, naar man da ikke er tilfands at bøje sig for et Mindretals Ultimatum, hvor man ikke tror, at der i de rene faktiske Forhold er nogen Anledning dertil. Det skal jeg henstille. Jeg følger mine tause Venner i Udvalget i dette Spørgsmaal.

Marineministeren (Navn): Det er kun en ganske kort Bemærkning jeg vil gjøre i Anledning af, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) drog den Slutning af min Taushed, at jeg ønskede, at der ikke skulde komme nogen Lov ud. Det er det ærede Medlem ikke berettiget til. Selvfølgelig ønsker jeg, at Loven skal komme ud, naar den kan komme ud i en saadan Stikelse, at man kan være tilfreds med den. Naar jeg i Begyndelsen af Forhandlingen udtalte, at jeg kunde modtage Loven, naar de Ændringer, der ere stillede af Mindretallet, bleve vedtagne, derimod paa ingen Maade i den Stikelse, hvori den foretaa fra 2den Behandling, ligger der selvfølgelig stikelse deri, at jeg kun skulde kunne modtage Lovforslaget med de Ændringer, som ere foreslaaede af Mindretallet. Som Helhed betragtet vil jeg sige, at det Resultat, de give, maa jeg anse for et Minimumresultat, men at Forslaget netop skulde føres igjennem med de her foreslaaede Ændringer og ingen andre er selvfølgelig ikke min Mening. Er der f. Ex. en overmaade stor Modstand mod Paalægningspengene, kan jeg naturligvis ogsaa gaa ind paa, at de paa en eller anden Maade kunne erstattes f. Ex. ved nogen Forhøielse i Alderstillaagene. Jeg gjentager altsaa, at, for at jeg skulde kunne gaa ind paa Loven, maatte det Resultat, den gav, svare som Minimum til de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Mindretal, men selvfølgelig er det ikke min Mening, at Lovforslaget netop skal se saadan ud, som det vil blive ved disse Ændringsforslag.

Steenstrup: Jeg tror, at, hvis det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde hørt de Udtalelser, der kom fra de ærede Ordførere for Mindretallet og Flertallet helt igjennem, hvad han selvfølgelig ikke har kunnet, vilde det været ham klart for længe siden, at Stillingen er den, at hvad Mindretallet fordrer, er ubetinget mindst, hvad der laa i dette Forslag, og, hvad Ministeren fordrer, er ubetinget ligesaa meget. (En Stemme: I Realiteten.)